

Duminica 1 din Postul Mare (Luca 4,1-13)

Meditație

Să nu ne îndepărtăm de Isus

Primii creștinii au meditat mult la încercările pe care Isus a trebuit să le depășească pentru a-și rămâne fidel lui Dumnezeu și pentru a colabora la construirea unei vieți mai umane și mai demne pentru toți oamenii.

Prezentarea ispitirilor lui Isus nu reprezintă un episod singular care a avut loc la un moment dat și într-un anumit loc. Sfântul Luca ne atenționează că după ce a terminat toată ispitierea « *diavolul s-a îndepărtat de la Isus pentru un anumit timp* » Vor urma și alte ispite în viața lui Isus, dar și în viața ucenicilor săi.

Din acest motiv, evanghelistul pune această relatarea înainte de a povesti activitatea profetică a lui Isus. Chiar de la început, ucenicii trebuie să cunoască bine aceste ispite, pentru că și ei vor trebui să le înfrunte de-a lungul veacurilor, dacă nu vor să se îndepărteze de Isus.

În prima ispită este vorba de pâine. Isus nu vrea să se folosească de Dumnezeu pentru a-și satisface foamea: « *Nu numai cu pâine va trăi omul* ». Pentru Isus cel mai important lucru este căutarea Împărăției lui Dumnezeu și a dreptății sale: **ca toți să aibă pâine**. Și pentru aceasta va mijloci la Dumnezeu, într-o zi, dar ca să hrănească mulțimea înfometată.

În a doua ispită se vorbește despre putere și fală. Isus a renunțat la toate acestea. Și astăzi suntem tentați să ne gândim doar la nevoile noastre, pâinea noastră, și să ne preocupe doar grijile noastre. Ne îndepărtăm de Isus când credem că totul ni se cuvine și uităm de necazurile, teama și suferințele celor care nu au mai nimic.

Isus nu se închină în fața diavolului care-i oferă autoritatea asupra tuturor împărățiilor lumii.
Isus nu va căuta niciodată să fie slujit, ci să slujească.

Și astăzi mulți creștini sunt tentați să mențină cu orice preț puterea pe care Biserica a avut-o în trecut. Ne îndepărtăm de Isus când facem presiuni asupra conștiinței celorlalți dorind să le impunem credința cu forța. Dacă lucrăm însă pentru o lume cu mai multă milostivire și solidaritate, atunci deschidem calea Împărăției lui Dumnezeu.

În cea de-a treia ispită i se cere lui Isus să coboare cu măreție, purtat de îngerii lui Dumnezeu, în fața poporului. Isus nu se lasă amăgit. Chiar dacă i se va cere, nu va face niciodată un semn spectacular venind din cer. **Toată viața sa și-a consacrat-o făcând semne de bunătate pentru a ușura suferința și răul din viața oamenilor.**

Ne îndepărtăm de Isus atunci când confundăm propria ostentație cu slava lui Dumnezeu. Exhiția noastră nu arată măreția lui Dumnezeu. Doar o viață de slujire în simplitate față de cei nevoiași arată și răspândește Dragostea lui Dumnezeu.

José Antonio Pagola

Traducerea: sora Magdalena